

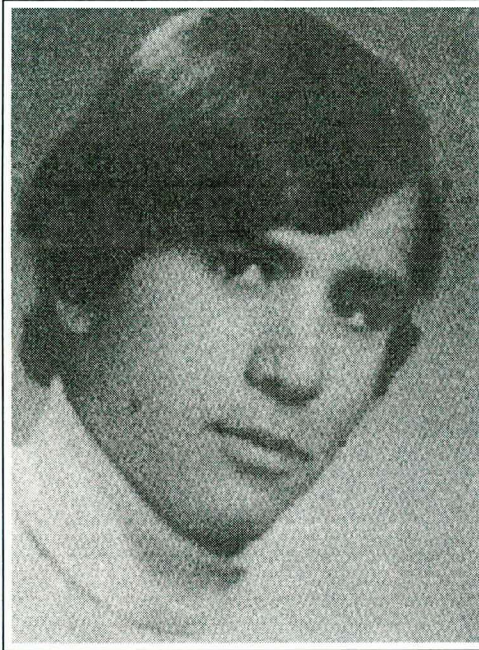
ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מ.א. 2173239

רב"ט רפאלי יעקב ז"ל

בן רינה וברוך
נולד בירושלים

כ' בתשרי תשט"ו, 17/10/1954

נפל בקרב

י"א בתשרי תשל"ד, 7/10/1973

במלחמת יום הכיפורים

שרת בחיל השריון

יחידה: גד' 79

מקום נפילה: צומת דיזי

אזור: סיני ותעלת סואץ

נקבר בירושלים - הר הרצל

אזור: ד, חלקה: 02, שורה: 08, קבר: 03.

רב"ט יעקב רפאלי ז"ל
בן 19 בנפלו

קורות חיים

יעקב. בן רינה וברוך. נולד ביום כ' בתשרי תשט"ו (17.10.1954) בירושלים. הוא למד בעיר הולדתו בבית הספר היסודי "תלפיות" ואחרי-כן סיים את לימודיו התיכוניים בבית חינוך עירוני ג'. במגמה ההומניסטית הכללית. הוא היה תלמיד חרוץ ושקדן שהקדיש ימים ולילות ללימודים, אך הצטנע בהישגיו.

לדברי המחנכת שלו בכיתות ה' ח', היה נער צמא דעת, הכין את שיעוריו בלהט והרבה לשבת בספריות כדי להרחיב את אופקיו. מנהל בית-ספרו סיפר עליו כי היה נער אהוב על מוריו ועל חבריו. בלט בחברת הילדים והיה הרוח החיה בה. המנהל והמורים ניבאו לו עתיד מזהיר וציפו ממנו לגדולות. גם בבית-הספר התיכון היה אחד התלמידים המצטיינים. הוא היה חבר במועדון הנוער השכונתי בקטמון ו'. והשתתף במרץ רב בכל הפעולות החברתיות שנערכו בו. יעקב היה נער מופנם וביישן. לא גילה לאיש את מסתרי לבו ולכן ידוע למשפחתו מעט מאוד על עולמו הפנימי. שכן היה שקט ומסוגר ולא נהג לדבר על לבטיו ובעיותיו. תמיד היה רציני מאוד וביצע כל משימה שהוטלה עליו בדיוקנות ובאחריות. אך עם זאת היה אופטימי ומסביר פנים לזולת. על-אף ביישנותו היה מלא חיים. אהב להשתובב ולהתלוצץ ואף הדביק את חבריו בצמאונו לדעת ובנכונותו לסייע להם בלימודיהם ובכל אשר ביקשו. את מעט הפנאי שנותר לו חילק בין משחק הכדורגל לבין שיחת רעים עם נערי השכונה. כיוון שאהב מאוד את השכונה ואת ההווי שלה. יעקב היה בן יחיד במשפחה, אח לשלוש אחיות. ולפיכך היה ה"קמע" של המשפחה וכולם פינקוהו. הוא לא ניצל מעולם את היחס המיוחד הזה והשיב לכולם אהבה. הוא התעתד להמשיך את

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב"ט רפאלי יעקב ז"ל

לימודיו באוניברסיטה לאחר תום שירותו הצבאי. כי רצה שהוריו יהיו גאים בו וישבעו ממנו נחת. יעקב גויס לצה"ל בתחילת נובמבר 1972 והוצב לחיל השריון. לאחר סיום הטירונות השתלם בקורס למקצועות הטנק והוסמך כטען-קשר. הוא הוצב ליחידה בסיני ומשום כך הגיע הביתה לחופשות קצרות רק לעתים רחוקות, והשתדל לבלות את השעות המעטות עם בני משפחתו. כשפרצה מלחמת יום הכיפורים נמנה יעקב עם הכוח שנשלח כבר ביום הראשון לבלום התקפות האויב בסיני. בקרב שהתחולל בגזרה המרכזית ליד צומת דיזי ביום י"א בתשרי תשל"ד (7.10.1973), נפגע הטנק שלו על-ידי טיל. יעקב נהרג והובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל. בירושלים. השאיר אחריו הורים ואחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת רב-טוראי. במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד היחידה: "בנכם, טוראי יעקב ז"ל, שירת ביחידת שריון כטען-קשר, בפלוגה שנשלחה להדוף את כוחות האויב. היחידה ניהלה קרב קשה, בו עמדה מעטים מול רבים. צוות הטנק בו לחם יעקב ז"ל. השמיד כלי אויב רבים ועמד במערכה תוך גילוי אומץ-לב וגבורה, והכרה בשליחות שמילא". המשפחה הנציחה את זכרו של יעקב על-ידי תרומת ספר תורה על שמו לבית-הכנסת שבשכונה; לזכרו של יעקב נערך מדי שנה בשנה טורניר כדורגל על שמו. במועדון הנוער שם היה חבר פעיל. כן מוענק גביע לקבוצה המנצחת.

רפאלי, יעקב

יעקב, בן רינה וברוך, נולד ביום כ' בתשרי תשט"ו (17.10.1954) בירושלים. הוא למד בעיר הולדתו בבית הספר היסודי "תלפיות" ואחר־כך סיים את לימודיו התיכוניים בבית חינוך עירוני ג', במגמה ההומניסטית הכללית. הוא היה תלמיד חרוץ ושקדן שהקדיש ימים ולילות ללימודים, אך הצטנע בהישגיו. לדברי המחנכת שלו בכיתות ה' – ח', היה נער צמא דעת, הכין את שיעוריו בלהט והרבה לשבת בספריות כדי להרחיב את אופקיו. מנהל בית־ספרו סיפר עליו כי היה נער אהוב על מוריו ועל חבריו, בלט בחברת הילדים והיה הרוח החיה בה. המנהל והמורים ניבאו לו עתיד מזהיר וציפו ממנו לגדולות. גם בבית־הספר התיכון היה אחד התלמידים המצטיינים. הוא היה חבר במועדון הנוער השכונתי בקטמון ר', והשתתף במרץ רב בכל הפעולות החברתיות שנערכו בו. יעקב היה נער מופנם וביישן, לא גילה לאיש את מסתרי לבו ולכן ידוע למשפחתו מעט מאוד על עולמו הפנימי, שכן היה שקט ומסוגר ולא נהג לדבר על לבטיו ובעיותיו. תמיד היה רציני מאוד וביצע כל משימה שהוטלה עליו בדייקנות ובאחריות, אך עם זאת היה אופטימי ומסביר פנים לזולת. על־אף ביישנותו היה מלא חיים, אהב להשתובב ולהתלוצץ ואף הדביק את חבריו בצמאונו לדעת ובנכונותו לסייע להם בלימודיהם ובכל אשר ביקשו. את מעט הפנאי שנותר לו חילק בין משחק הכדורגל לבין שיחת רעים עם נערי השכונה, כיוון שאהב מאוד את השכונה ואת ההווי שלה. יעקב היה בן יחיד במשפחה, אח לשלוש אחיות, ולפיכך היה ה"קמע" של המשפחה וכולם פינקוהו. הוא לא ניצל מעולם את היחס המיוחד הזה והשיב לכולם אהבה. הוא התעתד להמשיך את לימודיו באוניברסיטה לאחר תום שירותו הצבאי, כי רצה שהוריו יהיו גאים בו וישבעו ממנו נחת.

יעקב גויס לצה"ל בתחילת נובמבר 1972 והוצב לחיל השריון. לאחר סיום הטירונות השתלם בקורס למקצועות הטנק והוסמך כטען־קשר. הוא הוצב ליחידה בסיני ומשום כך הגיע הביתה לחופשות קצרות רק לעתים רחוקות, והשתדל לבלות את השעות המעטות עם בני משפחתו. כשפרצה מלחמת יום הכיפורים נמנה יעקב עם הכוח שנשלח כבר ביום הראשון לבלום התקפות האויב בסיני. בקרב שהתחולל בגזרה המרכזית ליד צומת דיזי ביום י"א בתשרי תשל"ד (7.10.1973), נפגע הטנק שלו על־ידי טיל. יעקב נהרג והובא למנוחת־עולמים בבית־העלמין הצבאי בהר־הרצל, בירושלים. השאיר אחריו הורים ואחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת רב־טוראי.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד היחידה: "בנכם, טוראי יעקב ז"ל, שירת ביחידת שריון כטען־קשר, בפלוגה שנשלחה להדוף את כוחות האויב. היחידה ניהלה קרב קשה, בו עמדה מעטים מול רבים. צוות הטנק בו לחם יעקב ז"ל, השמיד כלי אויב רבים ועמד במערכה תוך גילוי אומץ־לב וגבורה, והכרה בשליחות שמילא".

המשפחה הנציחה את זכרו של יעקב על־ידי תרומת ספר תורה על שמו לבית־הכנסת שבשכונה; לזכרו של יעקב נערך מדי שנה בשנה טורניר כדורגל על שמו, במועדון הנוער שם היה חבר פעיל. כן מוענק גביע לקבוצה המנצחת.

יעקב נולד להוריו ברוך ורינה רפאלי ב-17.10.1954, השלישי למשפחה בת 6 נפשות, ובן יחיד היה בן 3 אחריותיו. בגיל 7 החל לימודיו בבית-ספר יסודי "תלפיות", סייק את בית-הספר בהצלחה, ועבר לבית-ספר התיכון "בית-חינוך עירוני ג'" בתום 4 שנות תיכון התגייס לצה"ל לחיל השריון, ושימש בתפקיד טען-קשר בטנק. כשנה לשירותו בצהל פרצה מלחמת יום-הכיפורים, יעקב ואנשי צוותו היו בקו הראשון בסיני שם מצאה אותם המלחמה הקשה ביום-הכיפורים. גדודו הצבאי ספג מהלומות הפגזה קשה, שבמהלכה נפגע מפקד הטנק של יעקב, יעקב לקח תחת פיקודו את הטנק, ההפגזות המסיביות נמשכו וקיפדו חיו של יעקב ושאר חבריו חברי צוות הטנק.

נפל ביום השני למלחמה בגזרת הארמיה השניה.

בבית היה ילד אהוב, ילד טוב שהוריו היו גאים בו בכל הזדמנות, הסב נחת ואושר להוריו, בקיץ תשל"ב כתב יעקב בחיבור הבגרות שלו: - האמנם כל המלחמות ה^רון שעברו על מדינת ישראל הכרחיות? האם אין אפשרות לפתוח במשא-ומתן על שלום באזורינו? לשם מה בכלל אנו צריכים את המלחמות האלו? ובנקודה זו אני מגיע לחשבון-נפש."

כך מספרים חבריו לכיתה בב"ס היסודי: - "יעקב ילד מלא חיים ושופע חן, עיני שקד פקחיות בהן מרצד חיוך שובב, תלתלים שחורים ועדינים כעטרת לראשו, צנום וקטן קומה".

כך תארה אותו מורתו מחנכת בב"ס היסודי: - נער מופנם היה ועל פניו נסוכה הבעה של שלווה ותום ועל כל זאת אהוד וחביב היה כל כולם.

כתבה עליו חברה לכיתה שיר:-
קטן וצנום ונחבא אל הכילים
עוזר תמיד בלי אומר ומילים
משפיע מטובו על כל האחרים
היה תמיד אומר כולנו חברים
כדורגל וסל אהב הוא לשחק
כלבים ויונים היה מפנק
נחמד ועליז ותמיד מחייך
כל ברכי האהבה זה הנער התחנך
כזה היה הנער שמאתנו נלקח
אך לעולם אותו לא נשכח
זכרוננו ילוונו לכל אשר נפנה
אנו קוראים לו אך אין מענה.

ליעקב היו הרבה תכונות בולטות בעזרה לזולת; תמיד עזר לחברים בלימודים, ומחוץ ללימודים, לעיתים מסירותו ונאמנותו לחבריו כרכו עד לנזק אישי שלו, אך חבריו היו חשובים לו מאוד, רק כדי לעזור.

היתה לו אהבה לבעלי חיים; היה לו כלב גדול בשם ג'ימי שהיה ידידו הטוב ביותר, וכן היו לו יונים רבות בשובך גדול, ג'ימי והיונים זכו לטיפול מסור ואוהב מידיו של יעקב וכמובן שהם החזירו לו אהבה, יחסו לבעלי חיים היה כאל בני-אדם.

למרות שהיה צנום ורזה אהב מאוד ספורט, ובכל זמן פנוי שלו שיחק בכדורגל או כדור-סל או כל משחק ספורט אחר, אהב מאוד את קבוצת הכדורגל "הפועל-ירושלים" ולא החמיץ כמעט שום משחק שלהם.

יעקב אהב ללמוד היה בעל אמביציה, שקדנות בלימודים וכן משמעת עצמית חזקה ללימודים, למרות קשיי לימוד בתיכון בשנה ראשונה לבי"ס תיכון לא התייאש ולא עזב, אלא התעקש המשיך ללמוד וסיים כחה יב'. כל מעשיו הצטיינו בסדר ונקיון ואף פעם לא דחה הכנת שיעוריו.

אמא אהבה את יעקב אהבה מיוחדת, הוא היה המתנה הכי גדולה שלה בחיים, כשיעקב בה לעולם, היתה שמחה גדולה במשפחה, ועד היום זכורה להורי המסיבה הגדולה שנעשתה לכבוד הולדתו. כל מה שאפשר היה להעניק לילד; חוס, אהבה קבל זאת. יעקב ידע גם להעריך את אהבת המשפחה אליו את דאגתם שלהם לו, השתדל תמיד שלא לאכזב. מסירותו למשפחתו באה לביטוי גם במכתבים ששלחה מהצבא: - "לאמא אני אומר שוב שלא תדאג ושתדע שאני מרגיש בסדר. ... את המכתב הזה כתבתי כדי שאמא לא תכעס עלי שאיני כותב לה. ... כתבתי את המכתב בכתב גדול וברור יחסית כדי שגם אמא תוכל לקרוא אותו ולהבינו". אין ספק שתקופת שירותו הצבאי ביגרה אותו, ונתנה לו רגש אחריות גדול יותר, למד להבין את החיים על כל צדדיו, משהתחיל הפך לגבו שהיה מקור גאוותנו. ליעקב היו הרבה חלומות ותוכניות לעתיד כשהוא נקטף באיבו,

יעקב נולד להוריו ברוך ורינה רפאלי ב-17.10.1954, השלישי למשפחה בת 6 נפשות, ובן יחיד היה בן 3 אחריותיו. בגיל 7 החל לימודיו בבית-ספר יסודי "תלפיות", סייק את בית-הספר בהצלחה, ועבר לבית-ספר התיכון "בית-חינוך עירוני ג'" בתום 4 שנות תיכון התגייס לצה"ל לחיל השריון, ושימש בתפקיד טען-קשר בטנק. כשנה לשירותו בצהל פרצה מלחמת יום-הכיפורים, יעקב ואנשי צוותו היו בקו הראשון בסיני שם מצאה אותם המלחמה הקשה ביום-הכיפורים. גדודו הצבאי ספג מהלומות הפגזה קשה, שבמהלכה נפגע מפקד הטנק של יעקב, יעקב לקח תחת פיקודו את הטנק, ההפגזות המסיביות נמשכו וקיפדו חיו של יעקב ושאר חבריו חברי צוות הטנק.

נפל ביום השני למלחמה בגזרת הארמיה השנייה.

בבית היה ילד אהוב, ילד טוב שהוריו היו גאים בו בכל הזדמנות, הסב נחת ואושר להוריו, בקיץ תש"ב כתב יעקב בחיבור הבגרות שלו: - האמנם כל המלחמות הללו שעברו על מדינת ישראל הכרחיות? האם אין אפשרות לפתוח במשא-ומתן על שלום באזורינו? לשם מה בכלל אנו צריכים את המלחמות האלו? ובנקודה זו אני מגיע לחשבון-נפש."

כך מטפרים חבריו לכיתה בב"ס היסודי: - "יעקב ילד מלא חיים ושופע חן, עיני שקד פקחיות בהן מרצד חיוך שובב, תלתלים שחורים ועדינים כעטרת לראשו, צנום וקטן קומה".

כך תארה אותו מורתו מחנכת בב"ס היסודי: - נער מופנם היה ועל פניו נסוכה הבעה של שלוה ותום ועל כל זאת אהוד וחביב היה כל כולם.

כתבה עליו חברה לכיתה שיר: -
קטן וצנום ונחבא אל הכילים
עוזר תמיד בלי אומר ומילים
משפיע מטובו על כל האחרים
היה תמיד אומר כולנו חברים
כדורגל וסל אהב הוא לשחק
כלבים ויונים היה מפנק
נחמד ועליז ותמיד מחייך
כל ברכי האהבה זה הנער התחנך
כזה היה הנער שמאתנו נלקח
אך לעולם אותו לא נשכח
זכרוננו ילוונו לכל אשר נפנה
אנו קוראים לו אך אין מענה.

ליעקב היו הרבה תכונות בולטות בעזרה לזולת; תמיד עזר לחברים בלימודים, ומחוץ ללימודים, לעיתים מסירותו ונאמנותו לחבריו כרכו עד לנזק אישי שלו, אך חבריו היו חשובים לו מאוד, רק כדי לעזור.

היתה לו אהבה לבעלי חיים; היה לו כלב גדול בשם ג'ימי שהיה ידידותי ביותר. וכן היו לו יונים רבות בשווקי גדול, ג'ימי והיונים זבולטיפול מסור ואוהב מידיו של יעקב וכמובן שהם החזירו לו אהבה, יחסו לבעלי חיים היה כאל בני-אדם.

למרות שהיה צנום ורזה אהב מאוד ספורט, ובכל זמן פנוי שלו שיחק בכדורגל או כדור-סל או כל משחק ספורט אחר, אהב מאוד את קבוצת הכדורגל "הפועל-ירושלים" ולא החמיץ כמעט שום משחק שלהם.

יעקב אהב ללמוד היה בעל אהבה, שקדנות בלימודים וכן משמעת עצמית חזקה ללימודים, למרות קשיי לימוד בתיכון בשנה ראשונה לבי"ס תיכון לא התייאש ולא עזב, אלא התעקש המשיך ללמוד וסיים כחה יב'. כל מעשיו הצטיינו בסדר ונקיון ואף פעם לא דחה הכנת שיעוריו.

אמא אהבה את יעקב אהבה מיוחדת, הוא היה המתנה הכי גדולה שלה בחיים, כשיעקב בה לעולם, היתה שמחה גדולה במשפחה, ועד היום זכורה להורי המסיבה הגדולה שנעשתה לכבוד הולדתו. כל מה שאפשר היה להעניק לילד; חוס, אהבה קבל זאת. יעקב ידע גם להעריך את אהבת המשפחה אליו את דאגתם שלהם לו, השתדל תמיד שלא לאכזב. מסירותו למשפחתו באה לביטוי גם במכתבים ששלחה מהצבא: - "לאמא אני אומר שוב שלא תדאג ושדע שאני מרגיש בסדר... את המכתב הזה כתבתי כדי שאמא לא תכעס עלי שאיני כותב לה... כתבתי את המכתב בכתב גדול וברור יחסית כדי שגם אמא תוכל לקרוא אותו ולהבינו". אין ספק שתקופת שירותו הצבאי ביגרה אותו, ונתנה לו רגש אחריות גדול יותר, למד להבין את החיים על כל צדדיו, משהתחיל הפך לגבושה מקור גאותנו. ליעקב היו הרבה חלומות ותוכניות לעתיד כשהוא נקטף באיבו,

צבא הגנה לישראל

יח' 3.3. 2081

טבת תש"ד

ינאר 74

לכבוד
לשפחת רפאלי

החיל טרמי רפאלי ידקים נא
בגורמה אל קיום גולדמאן בתאריך ה-7 באוקטובר 1973
באתר גולדמאן תפקידו כמפקד היחידות של תחנת
במלחמה.

בתכם טרמי ידקים כל שירות
בחינות שיליון בסיון בשנת 1973
את כוחות האליה החוצים. היחידה ניהלה קרב
קשה בו אלצה גרמנים גולדמאן רבים גרמנים כוחות
האליה.
צוות השנק בו אחם ידקים כל השליח
כלי אליה רבים אלצה תוך ילדיו אלצה
והכוח בשליחות אתה גולדמאן

בשליחותם כל חיילי היחידה
הנני גביד את צוותי המלחמה והנני לשתתפים
בצוותם

בהוקרה

למנכ"ל משרד הביטחון
לשקד
היחידה

צבא הגנה לישראל

השלישות הראשית
לשכת השליש הראשי
סימבנו : קד-50-1864
כ"ה שבט תשל"ד
17 פברואר 1974

לכבוד
רינה וברוך רפאלי
מבוא יסמין 3
שכונת גילה
ירושלים

הורים יקרים,

הנדון : העלאה בדרגה -
2173239 טוראי רפאלי יעקב ז"ל

בזכר יעקב שנפל בעת מלוי תפקידו, הועלה לדרגת רב-טוראי.

קבלו בא הודעה זו כבטוי נוסף לרחשי הכבוד והיקר של צה"ל
כלפי בזכר, שהקריב את חייו במערכה על קיום ישראל.

בשם המטה הכללי של צה"ל הנבי מביע את רגשות השתתפותנו
באבלכם הכבד.

מתתיהו ניב, אלוף-משנה
הראשי השליש

העלות זכרו לפני, כבמות חיה ליצק הוא אלגז ע"י.

יעקב - יצק מלא חיים ושופע חן.

ע"י שקד פרחות, מרצות בחיך ט שובלת.

תחת. שיער שחורים מעטרים דרכות את ראשו.

"קטן", בק כנולו בחיבה חביו לספסל בלמודים.

אכן, יצק צלם היה וקטן קומה, עובד טכנאי.

מאז את הוריו.

פעמים רבות נתבקשת א יציאנו: "השפיע א יעקב

שיאנו כחיו, בקולק בוצאי ישמע!"

מסתבר כי לאכול לא היה לו פנאי וגם היה העולם היחידי

לחיובים בעו לפני הבורים. כששאלתו: "יעקב, הכיבד איך

אוכל כחיו? ציך אתה לעזוב ולהפנות". "אין לי זמן

לסבת ולבן" ~~היה~~ השיב בעיניו משכנע: "ציך לבין שטורים,

ללכת לספריה, ציך אלמנו אלעזר".

במאז צלם היה וסקדנותו לכרה בכל מעשיו אשר

הצטייג בסדר ובדיקנות. אף פעם אחת לא דחה הכנת שאריו.

אצורה, אלוט היה לבין יוצר מן העולם ואף הצביק את

חביו הלא זה.

ניתן במשמעת פנימית, ולא פלא - הוצק לו חילוק

לא בבית הוריו, שלא החסירו ממנו מאומה. אלו לא שמש

במשך שנים חבר וצד הבורים וזנים רבות לקידום בית הספר

ואפילו. עובד זה לא ניצל יצק ואף לא עזרה לו להצטרף

בפני חביו.

חבר טוב ואמן היה אדם להחלוצה ולשחק א כלם.

השתתף בכל פעילות אימונית וחדרית בבית הספר.

ב חקיי שנתקדם לבצע מלא ביעילות, מתוך אחריות

ונצילות. בעיקר אדם זסיק לחבריו בלמודים.

אוצני זאכרת מקרה שבו יסקר הכים יז א חבר
הסתתל בקסטה בלשה
בה רווק היה מאשי

כעשתיו לעתים בתקופת אימוני
יסקר למטה לעד עדי קואר
ושופע חן
בק ישר חרות הלה תמידי

מתביה קוי
המתכנת כחלת ה' ח'
בגס המאלכת "תלפיות"

יעקב רפאלי

קווים לדמותו

יעקב יפה התאר היה תלמיד שקט וצנוע, אהוב ואהוד על חבריו ומוריו. כשסיים יעקב את לימודיו היסודיים לפני כשש שנים פנה אלי ובקש לרשום לו כמה מלים במחברת הזכרונות, זכור לי הייסב כיצד קרן מאושר כאשר נוכח לדעת שמנהלו ומחנכו מצפים ממנו גדולות, ויעקב לא הכזיב, בגמר לימודיו היסודיים למד בבית חינוך תיכון ועד מהרה היה לאחד התלמידים הטובים בכתתו לפני כשנחתים סיים את לימודיו התיכוניים, ובצניעות האופינית לו בשר לי על כך.

יעקב היה גאות הוריו, הם העריכו אותו ואהבו אותו מאד, כבן יחיד עשו הכל על מנת לטפחו, הם ידעו שכל השקעה ביעקב היא כדאית.

יעקב בלט בחברת הילדים בביה"ס, הוא היה הרוח החיה בכתתו, אולם מעולם לא התפאר במעשיו, הכל עשה בשקט בצנעה ובענווה.

בן חשע עשרה אביבים נפל יעקב ביום השני למלחמת יום הכפורים בקרב הבלימה בתעלה. הוא נפל כגבור בהגנה על עמו ומולדתו.

יהי זכרו ברוך.

שלמה סופר

מנהלו לשעבר

בביה"ס תלפיות ירושלים.

תלמוד ח"ו - של יעקב רפאל

יעקב נאבד עהר"ו הרוק ונהר רפאל ביטחא בסנת 1954
בשכונת קטלון שבירושלים כבן יחיד עהר"ו וכלה אחד לששט אל"ו.
בן טבע החל ע"י אביו בבית ספר היסודי "תלפיות" בתל אביב, סקצן,
שקט וצנוע ס"מ אמת ביהם בהצלחה. יחד אופנים היה ואם פניו תמיד
נסוכה הבעה של שאלות ותלם, מעולם לא ע"ה את צבאות אביו לאביו,
אם הטעו, הצלחות ואף בשלוחות האוסטרים. גם הוריו לא ידעו את
תכונות, ואמירת הסגפנות לא, אלא ^{ומה} אף לא.
עם תלם אמיניו היסודיים עבדו בבית ספר תלון ע"ו "בית חילוק תלון
בוקר", שגור רבות ופעילות אל כלית הקדוש ע"י אביו. צדק ערפית ואף
ע"י אביו לקבלתם. אמירת לא תמיד וצדק פניו לאשחק בזהב טבע
להב עם חבריו לשכר.

השכר היותר חלק מ"ו החברתיים להב עשבת עשומם אשטמב
לחבריו צדק ונחת עפרם החיוב עם יתר חבריו באותן שעות שלחה
היגודים.

באופטימיות שלפ"ה אלה תמיד השיב כלומר יצ "יהי בסדר" יעקב רמ
אביו אחד ע"ית שדורק העצוב ערשבים את הוריו נחת ואשר
אתה תפית אלה בבטל אלה וע"ית טאחתי הדבא חלוד
באונקסיה יצאת בשפ"ק התלמוד ואף התחית שסיפית לא
את התפית הלה את סוציאל קהרית ע"ק והשית הוריו
שכלים הגורמים להאמן טבנם יחידם נכד וא"ו.
עכש"ם את עיגודיו התפ"ם התג"ס עכ"כ אח"ה השרון. בחירה
לא היתה עזרת רוחו. כל צדו"ה היה ע"ית חילוק חילוק חילוק
העלמה האתג"ם וצווקא "אתה" נאבד עשבת אף געצות הפסאן
אח"ה אחד וצווקא.

באחרונה הי"ו איתם ע"ית חילוק מלוד. נוסית עיצות כל
חובש עז מלוד ובחפ"שם האחרונה אש"ה היתה בחיזט אש"ה
האחרונה ב"ית בבית צדוק. קשה ארזא עכ"כ שבתקופה
האחרונה, השירות הקצר שבס"ו היתה ע"ו איתם.
האחרים האפרכים והלשגרת הוצאות ש"ו את ההבדל בלצאות
הה"ם שה"ה נס"מ אף פניק. קשה ביה ע"ית אף אש"ה
גרפיק אף אש"ה. אב"ד זה נאמן שאת צדק ב"ית
ע"י אביו בס"ו נחשוד האו"ה.

המטה הכללי

ראש אגף כוח אדם
טל. 69-2779
כא- 7 9023

כסלו תשל"ד
16 דצמ' 73

לכבוד

משפחת רפאלי הנכבדה,

אנו ממשיכים בכל האמצעים להשלים את החקירות והבירורים בקשר ליקירכם רפאלי יעקב, כאשר תמצאנה בידינו ידיעות נוספות נודיעכם על כך ללא דיחוי.

עם זאת, לאור המגעים שהיו לנו עם המשפחות, ותוך הכרת הבעיות בהן הן נתקלות, החלטנו, מבלי לחכות לסיום החקירה, לאפשר למשפחות הנעדרים לקבל תגמולים ויתר השרותים, המעונקים על פי חוקי השיקום.

החלטה זו אינה משנה ואף לא קובעת עתה דבר לגבי גורלו של יקירכם, שנעדר בקרב, פרט לעובדה שנועדה להבטיח למשפחתו - זכות לקבלת התגמולים ויתר השירותים.

גם לעתיד יקויים הקשר האישי עמכם באמצעות חוליות אגף השיקום של משרד הבטחון ויחידת הקשר למשפחות שליד מטכ"ל/אכ"א. נציגי אגף השיקום יפנו אליכם בימים הקרובים לצורך הסבר וגם מימוש הזכות לתגמולים וליתר השירותים.

בכבוד רב.,

הרצל שפיר, אלוף

ראש אגף כח אדם

נשיא מדינת ישראל

ירושלים, כ"ט בניסן תשל"ד

משפחת רפאלי היקרה,

אין נחומים על אבדן היקר מכל, ויודע אני שאין בכוחן של
מלים להפיג את הכאב והצער. כותב אני אליכם כי אבל אני יחד
עמכם ומשתתף בצערכם וביגונכם.

כאבכם הוא כאב האומה כולה, המבכה מרה את כל אחד מיקריה
שנפל במערכה. יעקב ז"ל נמנה עם הגבורים ששלמו בחייהם על הגנתנו,
ושמו ייחרת בדברי הימים של עמנו הרצופים מאבק על קיומו.

תפילת כולנו היא, שמלחמת יום הכיפורים שנכפתה עלינו, ואשר
תבעה קרבנות כה רבים, תביא בעקבותיה את השלום המיוחל, וכי בזכות
גבורינו נזכה לראות מדינת ישראל שלוהה ובוסחת שלא תדע עוד
מלחמות - ותהא זו גם נחמתכם.

שלכם בהוקרה,

אנשים קרובי

